

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

◆ ЛИСТИ БІЛОЦЕРКІВСЬКИХ
ОСТАРБАЙТЕРІВ

Стор. 2

◆ ЧОМУ ГОРЯТЬ ЛІСИ

Стор. 8

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 35–36 (13840-13841), 15 ТРАВНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

► 15 травня – Міжнародний день сім'ї

Замок і ключ

Довелося якось лежати в палаті з двома літніми чоловіками. З розмови було зрозуміло, що обидва мають онуків, і то вже давно. Говорили про те, про себе, неважко, як належить людям у поважному віці. І певний фрагмент тої бесіди виявився надзвичайно цікавим. Один із дідів замислився над таким питанням: чого всі крадуть, якщо цьому ніде не навчають. Ні в садочку, ні у школі, ні в технікумі, ні в університеті. На що його співрозмовник сказав: «У сім'ї учать».

Ще одну цікаву річ я почув у розмові зі своїм близьким другом, який працює у великому офісі. Він розповідав, як на одному із влаштованих для співробітників тренінгів лектор пояснював різницю між поколіннями. Що, мовляв, це вже наше покоління почало перейматися такими високими поняттями, як нація і патріотизм. А наші батьки, відповідно до цієї версії, за основний орієнтир і життєву цінність мали сім'ю. Сперечатися із цим, певно, буде неправильно, але все ж виникають деякі запитання.

За що, скажімо, арештовували Василя Стуса, який так любив сина і дружину? Чим керувалися ті представники попереднього покоління, які вже в нинішню війну пішли добровольцями відбивати Україну від північного окупанта? Як же це так, що ті люди виховали таких синів і дочек, які звели своє життя до окопів і волонтерських рейсів? Чому сім'ї ветеранів-КДБістів святкують 9 травня, а родини реальних учасників Другої світової не сильно по-сміхаються у цей день, бо пам'ятають, як мовчки плакали ті справжні ветерани, згадуючи пережиті ними жахи? Чому тих, хто наважився зробити щось заради країни, цивілізованого, майбутнього своїх дітей, виживали і вижимали, виганяли і гнобили, переселяли і виселяли, ув'язнювали і вбивали? Чому хтось розуміє, що вся нація – це теж сім'я, а комусь запах згорілої сусідської хати ліпший від шашликового димку?

Мабуть, і справді уся справа в сім'ї. Бо в якісь учать поважати інших, а в якісь навчають, як іншу сім'ю обікрасті власні на благо. Но в якісь плекають любов до своєї землі, а в якісь культурують любов до свого городу. В одній виростають діти, що переймаються, а в іншій – які чхати хотіли. Та сім'я розуміє різницю, а ця «не понимает, какая разница».

Бо сім'я – це замок і це ключ. Вона має бути сповнена світлом, добротою і мудрістю. І хай навіть ви самі не вірите у красивий і добрий світ і можете навести мільйон доказів тому, що він жорстокий, повен зліх людей, і в ньому все продается, та не маєте права вчити цьому дитині.

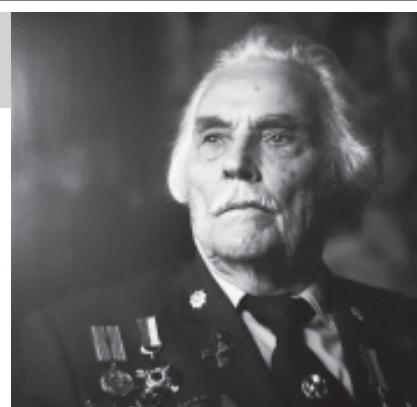
Родина Валерія та Наталії ПАНТЮШЕНКІВ чекала на повернення з полону свого сина Богдана, воїна українського війська, майже п'ять років. Це були роки болю, суму, тривоги, але й надії також. Адже після полону «можна продовжити боротьбу», як казав синові батько, проводжаючи на війну. А в тому, що Богдан боротьбу не припинить аж до перемоги України, не сумнівався ніхто, знаючи, на яких духовних, національних, людських цінностях виховували його в сім'ї.

ну. Но ваши сини і дочки, запрограмовані вашою образою на життя, перетворяться на чергове підтвердження того, що воно паскудне.

...Василь Стус помер у виправній колонії у Пермській області 1985 року. Його син Дмитро згадував прощальні слова батька під час останнього арешту: «Я не знаю, чи ще побачимось, а тому прошу тебе лише про одне. Прости сьогоднішній день оцім людям, які завдали тобі, мені й мамі стільки болю (прим. – йдеться про тих, хто робив общук і арештовував). Вибач їм, але запам'ятай як досвід, щоб ніколи не завдавав нічого подібного іншим. Обіцяй мені...»

Бо коли ти озлобишся, коли повіриш, що світ жорстокий, і, щоб жити в ньому, ти маєш стати злим, світ закриється від тебе, бо твоя жорстокість перетворить широко відкриті до світу очі на бійниці ненависті, із яких вона струмуватиме до світу. Тоді й від світу ти матимеше саме. Попри всю несправедливість, треба вміти любити, вірити, зберігати надію, бо наш світ – добрий, але обмеженість людських поглядів викривила його в нашому сприйнятті. Знай це або, поки, вірь...»

Богдан Храбуст

залишив підпілля та продовжував громити окупантів до самої Перемоги. Про це йдеться в українському державному науково-документальному виданні «На полях битв Другої світової війни», де відзначено Івана Чайку з Білої Церкви як відважного партизана європейського антифашистського Руху Опору.

● Після Великої Перемоги у 1945 році І. Чайка повернувся на Батьківщину, в рідну Білу Церкву. Тут скрізь виднілися страшні сліди війни: зруйновані будинки, вирви від ворожих бомб і снарядів, відчущався запах загища, людей на вулицях майже не було. Окрім того, перемогою над фашизмом Іван Чайка разом із демобілізованими фронтовиками активно включився

я у відбудову міста. Поступово життя налагоджувалося.

● З 1948 року, після здобуття спеціальності фельдшера, Іван Чайка 18 років працював у міській станції «Швидкої медичної допомоги». Його, як досвідченого фахівця, активного організатора й учасника відродження повоєнної медицини, у 1949 році було призначено помепідеміологом Білої Церкви по боротьбі з епідеміями.

● За результатами позитивної діяльності його портрет неодноразово розміщували на міській дошці пошани, його ім'я згадане у книзі академіка О.І. Кононського та Г.Д. Ковба-

Дорогі наші читачі!

Триває передплата

на газету
«ГРОМАДСЬКА
ДУМКА»

на II півріччя 2020 року.

ЦІНА ЗАЛИШАЄТЬСЯ НЕЗМІННОЮ!

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

13,80 грн – індекс 35027

11,80 грн – індекс 22139 (пільговий)

НА 3 МІСЯЦІ:

41,40 грн – індекс 35 027

35,40 грн – індекс 22139 (пільговий)

НА 6 МІСЯЦІВ:

82,80 грн – індекс 35027

70,80 грн – індекс 22139 (пільговий)

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтесь нашими однодумцями!

Усіх 50 ветеранів Другої світової війни привітали зі святом Перемоги

Цими днями ми знову повертаємося до незабутнього травня 1945 року, аби з глибокою повагою згадати тих, хто виборов нашу свободу у страшному поєдинку з нацистами.

Пам'ять про Другу світову залишається прикладом мужності, сили духу, самопожертви, тяжкої ратної праці та, водночас, вічної скорботи за тими, хто віддав життя за Батьківщину.

З кожним роком ветеранів тієї війни стає все менше. Ось і ювілейну, 75-ту, річницю Перемоги в нашому місті зустріли тільки 50 ветеранів – свідків великого подвигу, надлюдських зусиль та напруженості на нестягами праці.

З нагоди Дня Перемоги Урядом традиційно ветеранам виплачена грошова допомога: учасникам бойових дій – 1390 грн, особам з інвалідністю внаслідок війни I групи – 4120 грн, II групи – 3640 грн.

Осторонь не залишилася і міська влада. Напередодні Дня Перемоги за рахунок коштів місцевого бюджету, відповідно до програми «Турбота», надано грошову винагороду та вручені подяки всім ветеранам Другої світової війни за їхній ратний і трудовий подвиг. Відвідали кожного з них удома, сердечно поздоровили та передали відзнаки працівники КУ БМР «Територіальний центр надання соціальних послуг».

З офіційних джерел

сюка «Минуле та сучасне медицини Білої Церкви». Кіностудія ім. О. Довженка у 1965 році зняла документальний фільм

«Я хочу розповісти вам» про І.В. Чайку як легендарного партизана Європейського антифашистського опору в роки війни, видатного фахівця медицини, патріота, котрый усе своє життя присвятив людям і Батьківщині.

● З 1978 по 1993 роки Іван Васильович завідував медичною службою підрозділу МВС Білої Церкви. За сумісництвом був редактором та художником міської сатиричної газети-вітрини «П'янству – бій», позаштатним кореспондентом газети «Ленінський шлях», членом Всесоюзного товариства «Знання».

● У 1986 році, у перші дні після аварії на ЧАЕС, він із санітарною сумкою за плечима був у Чернобилі та Прип'яті як ліквідатор.

● Маючи 55-річний медичний стаж, з 1993 року Іван Васильович перебуває на пенсії, проте він не залишає громадську діяльність. Його публікації, художньо-документальні нариси, в яких висвітлено болючу правду минулого, виховують молодь у дусі патріотизму, формують громадянську позицію, спонукають бути вірними захисниками нашої Батьківщини. Розповій-роздуми про життя І.В. Чайки надруковані у 4-х книгах, що видані за останні 10 років.

● Незважаючи на свій поважний вік, він, як і раніше, любить життя, як і в юності, його зачаровує все красиве. З нетерпінням чекає сходу сонця, босоніж ходить вранішньою росою, з насолодою слухає пташиний спів, п'яне від запаху квітів. Своїм нашадкам заповідає: «Вмійте бачити щастя в буденному, красиве – у звичайному».

● Іван Васильович Чайка, ветеран війни, полковник у відставці, член «Золотого фонду міста», життя прожив із честью, йому не соромно за пройдені роки. Разом із дружиною він виростив 3 доньок, 6 онуків, 5 правнуків та одну праправнучку, збудував будинок, посадив сад.

Світлана Цехмістренко, донька

Ветеран, який завжди у строю

Друга світова війна була найжорстокішою та найстрашнішою війною людства. Стогнала й кипіла змішана з кров'ю наша свята земля. Мого батька, Чайку ІВАНА ВАСИЛЬОВИЧА, якому на той час ледь виповнилося 16 років (а цьогоріч – славні 95), спіката нелегка доля...

● Народився Іван Васильович 15 січня 1925 року в селі Блощинці Білоцерківського району в сім'ї колгоспників. У 1932-му, після розкуркулення, родина шукала порятунку на теренах засніженого Сибіру. Шестирічний Іван, щоб вижити, жебракував. 1933 року повернувся з батьками у рідне село, де застив голодомор. У 1941 р. закінчив 8 класів сільської школи. 1941 рік – війна, окупація. У травні 1942-го як оstarбайтер був насильно вивезений до Німеччини у місто Бассум, де у концтаборі для цивільнополонених працював на залізниці чорноробом-вантажником.

● У квітні 1944 року він здійснив втечу із рабського полону та був спійманий на німецько-бельгійському кордоні. Після тортур його помістили у групу «смертників» – радянських військовополонених, які відкопували та знешкоджували нерозірвані авіабомби, що ними щедро сипала англо-американська авіація. Під час відкопування бомб часто розривались, а смертники гинули. Така доля чекала і на Івана Чайку.

● У травні 1944-го він здійснив другу, цього разу вдалу, втечу. Віднайшовши тамтешніх бельгійських партизан, влився в їхні ряди та став активним учасником антифашистського Руху Опору Таміно-Монського об'єднання під керівництвом Бориса Божка і Роберта Дельво. Про ці події у післявоєнний період писали бельгійські газети «Ехо» і «Лавенір». Коли підйшли англо-американські війська, партизанський загін

Більшість листів адресувалися рідним, лише окремі з них були написані коханим. Це природно, адже не кожен наважиться довірити свої почуття паперу, та ще й усвідомлюючи, що ці слова будуть прочитані сторонніми особами. Інколи, щоб висловити свої почуття, вдавалося до цитування відомих романтичних віршів. Так, Марія Маслюченко писала своєму коханому Анатолію Кубенку (вул. Тарасівська, 33): «...буду багато, багато писать, аби тільки давав відповідь», і цитує відомі поетичні рядки.

Будь-яка звісточка з Батьківщини з радістю сприймалася на чужині. Часто просили вислати фотографії рідних, коханих та знайомих. Про це в листі писала Євгенія Пугачова до матері (вул. Франка, 39): «Мамочка! В посилці пришли мені одну Вовину фотографію і фотографії моїх подруг. Попроси, нехай мені подарять напам'ять. А коли сфотографуюсь, то я вишлю».

Серед виявлених листів є дві фотографії білоцерківських оstarбайтерів Марії Врублевської та Миколи Голововського.

Листи білоцерківських оstarбайтерів: погляд через три чверті століття

Продовження. Початок у газеті від 8 травня.

У посилках з України переважно висилали продукти та предмети одягу. Так, Катерина Дзіхаренко повідомляла рідним, що отримала від них одразу 14 посилок: «Я взяла їх у руки і плакала, і танцювала від радості». В одній із них був 1 кг сала. У цьому ж листі вона писала, що її подруга Тася чекає на посилку з яблуками та грушами.

Для хлопців дуже бажаним був тютюн. Про це писав Віталій Панфілов своїм батькам, що проживали за адресою: вул. Київська, 98: «Роботаю на заводі, робота легка. Роблю 6.30–5 часов. Їсти дають два рази. Купив собі піджак 15 марок, штани, ботінки добре. Ми зараз в трьох. Мама, передай їхнім матерям, хай вони їм вилють табаку, крупи, сала. Но саме більше табаку, за табак можна жити». Про це ж писав Микола Савіцький до своїх рідних, що проживали на вул. Клубний, 10, та Лев Федоров своїй матері Євдокії з Олександрії: «Я съят, обут одет, а курить нечего». Зауважимо, що тютюн використовували не лише, щоб курити, а й для обміну чи продажу.

Раніше згадувана Марія Бесараб описала, які посилки отримала від рідних: «...Одержано від вас такі посилки: кроми тютюну, 5 торбинок крупів, 6 штук по 250 гр. коржики. Марусю, я дуже довольна, я не знаю, як вам дякувати. Велике, велике вам спасіба».

У деяких листах ідеться про те, що рідні в Україні просили вислати їм зароблені в Німеччині кошти. Зауважимо, що сім'ї робітників, які добровільно виїхали до Райху, отримували через бургомістрат відповідні виплати. Про це йшлося в листі Григорія Валентенка, від 14.09.1943 р. до матері та сестри, що проживали на вул. Піщанській: «Ви пишете мені, що Вас відкалили від жалування. Я вам сочую в вашому самотньому і злидному житті. Та ще й в садку не було нічого. То, напевно, в городі буде мало. Ви пишете мені, щоб мое жалування слати Вам. Я не знаю, чи можна ще це зробити. Але ж як тоді я. Я не буду тут получувати зовсім грошей. А на самому пайку вже давно, як то кажуть, було б капут. Перебивайтесь, як тільки можна.

ному бюдженетові.

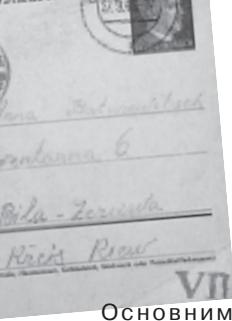
Юліан Троцький писав батькам, які проживали за адресою: Грузія, 55, що живе добре: «є у мене і хліб і до хліба», працює у таборі з 6-ї ранку до 4-ї по обіді, потім виконує шевські роботи у господаря до вечора. З контексту листа можна зрозуміти, що за це він отримував додаткову винагороду.

Часто в листах додому робітники описували свої умови праці й побуту. Так, Юлія Бричева писала батькам, що проживали на вул. Торговий, 4, наступне: «Мама, подходить выходний день, надо постирати і починить, все заботиться сама, боже мой, коли я вернусь до дому. В суботу ми роботаємо до 2-х часів, неделя выходний день. Сьогодня нас обещається взяти Бау[эр] на день поработать, но с утра була пасмурна погода, то ни приехал». Очевидно, йдеться про можливість додаткового заробітку.

Проживання у таборах під охороною вважалося головною умовою працевикористання оstarбайтерів, ухваленою вищим керівництвом Райху. Табір для оstarбайтерів мав вигляд огороженої, часто колючим дротом, території, на якій були розташовані тимчасові житла-барақи (baracken), а також різні допоміжні приміщення: кухня, вахта, лазарет, їдальня, приміщення для вмивання, туалети тощо. Бараками слугували здебільшого великі одноповерхові приміщення, побудовані зазвичай із дерева і поділені на кімнати.

Грицок Віктор писав бабусі та мамі (вул. Штабна, 35): «У нас в лагере четыреста душ [...], ми работаем на фабрике, нас работает 10 человек. [...] Нам шеф купил костюмы. [...] Нам дают два раза в день суп, утром триськ грамм хлеба».

Ліченко Любія писала своїм рідним: «Я роблю на фабриці. Живемо 20 душ, в баракі 10 душ, Васильківські, а то Обухівські. Імо 2 рази в день: в 12 часов дня і 8 вечора».

Основним місцем проживання робітників, зайнятих у промисловості, став табір. Саме з масовим прибульцем оstarбайтерів у 1942 р. пов'язують появу розгалуженої системи трудових таборів у Райху, оскільки до цього французькі й бельгійські робітники мешкали на квартиратах та в гуртожитках, а польські працювали переважно в сільському господарстві. За влучним висловом відомого дослідника цієї теми У. Герберта, по всій Німеччині постав справжній табірний космос: у кожній місцевості у великомісті чи в селі був табір для іноземців. Тільки в Берліні дислокувалося приблизно 400 трудових таборів, а по всій Німеччині їх нараховувалося 30 тисяч.

Проживання у таборах під охороною неоднозначне. Дехто взагалі не бачить потреби в цих людях. Інші вищукують тільки негативи, стараються болючіше вщипнути, розкритикувати, поскаржитися. Рідко почуєш слова подяки.

Але ж погляньмо навколо!

День за днем Біла Церква перетворюється в місто не лише добра, а й краси. Засфальтовані вулиці та провулочки, на які ніхто не звертав уваги від часів Другої світової війни, освітлені всі темні дотепер куточки, автобусні зупинки, світлофори, пішохідні переходи, встановлені сміттєві контейнери і ящики для піску...

А обслуговують всі ці об'єкти

працівники житлово-комунального

господарства, підпорядкованого департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради.

П

опри карантин, оголошений у країні через загрозу поширення коронавірусної хвороби, підприємства житлово-комунальної сфери працюють у штатному режимі, оскільки надання комунальних та послуг з управлінням багатоквартирними будинками має здійснюватися безперервно. Загалом підприємства ЖКГ, водопостачання, теплопостачання, електротранспорту визнані об'єктами критичної інфраструктури, які надають послуги в сферах життєзабезпечення населення.

Відтак пандемія коронавірусу внесла

суттєві корективи в роботу галузі.

Працівників житлово-комунальної сфери

Корупційні схеми НАК «Нафтогаз» будуть припинені

Влада та Президент – не просто відмовляються розслідувати корупцію, вони її кришують. Свідченням цього є відмова представників партії «Слуга народу» у Тимчасовій слідчій комісії розглядати оборудки НАК «Нафтогаз».

Про це заявила голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко під час брифінгу за результатами другого засідання ТСК з питань розслідування корупції високопосадовців.

Лідер «Батьківщини» повідомила, що парламентській слідчій комісії були передані докази про те, що за останні чотири роки НАК «Нафтогаз» не сплатив до державного бюджету мінімум 72 мільярди гривень.

«Корупційна модель НАК «Нафтогаз» була включена до порядку денного тимчасової слідчої комісії, й ми сподівалися, що вона буде розглянута. Ми могли вже на засіданні ТСК ухвалити рішення про те, щоб НАК «Нафтогаз» доплатив ці 72 мільярди гривень, і вже внести до Верховної Ради законопроект, який зобов'язує «Нафтогаз» перерахувати ці гроші до бюджету. Але всі без винятку народні депутати від партії «Слуга народу», які входять у ТСК, проголосували за те, щоб питання «Нафтогазу» взагалі не розглядати», – обурилася Юлія Тимошенко.

Ольга Іваненко

Не підвідімо тих, хто на передовій

Основоположною галуззю міста, яке розташоване на площі 67 квадратних кілометрів і в якому мешкає більше 200 тисяч людей, впевнено можна назвати житлово-комунальне господарство. Адже це вода, світло, тепло, електротранспорт, порядок у під'їздах, дворах, ошатні газони, клумби, квітники, вулиці й тротуари – від рівня їхнього забезпечення та утримання залежить не тільки настrij, а й соціальна атмосфера в місті. І великою мірою їх нам створюють люди, які, незважаючи на пору року, погодні умови, в будь-який час доби непомітно виконують свою роботу.

Наше ставлення до працівників житлово-комунального господарства неоднозначне. Дехто взагалі не бачить потреби в цих людях. Інші вищукують тільки негативи, стараються болючіше вщипнути, розкритикувати, поскаржитися. Рідко почуєш слова подяки.

Але ж погляньмо навколо! День за днем Біла Церква перетворюється в місто не лише добра, а й краси. Засфальтовані вулиці та провулочки, на які ніхто не звертав уваги від часів Другої світової війни, освітлені всі темні дотепер куточки, автобусні зупинки, світлофори, пішохідні переходи, встановлені сміттєві контейнери і ящики для піску... А обслуговують всі ці об'єкти працівники житлово-комунального господарства, підпорядкованого департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради.

П

опри карантин, оголошений у

країні через загрозу поширення

коронавірусної хвороби, підприємства житлово-комунальної сфери працюють у штатному режимі, оскільки надання комунальних та послуг з управлінням багатоквартирними будинками має здійснюватися безперервно. Загалом підприємства ЖКГ, водопостачання, теплопостачання, електротранспорту визнані об'єктами критичної інфраструктури, які надають послуги в сферах життєзабезпечення населення.

Відтак пандемія коронавірусу внесла

суттєві корективи в роботу галузі.

Працівників житлово-комунальної сфери

можна назвати бійцями передової. Вони чітко усвідомлюють, що від їхньої діяльності залежить здоров'я і життя мешканців міста.

В умовах карантину колосальна робота проводиться ЖЕКами із дезінфекції житлового фонду та прилеглих територій. Прибиральниці ретельно миють під'їзи, протирають перила, двері, кнопки ліфтів. Крім того, під'їзи та подвір'я обробляють розчином гіпохлориту натрію (ци нелегку роботу виконують чоловіки). Всі працівники забезпечені засобами індивідуального захисту.

На передньому краї перебувають також працівники ТОВ «Білоцерківвода». Нині ретельна перевірка якості води просто надважлива. Працівники лабораторії з величезним професійним досвідом розуміють, що від їхньої роботи залежить життя мешканців міста і не тільки.

Неабияких зусиль докладають працівники ПрАТ КАТП-1028. Крім вчасного вивезення сміття, що зараз є також дуже важливим, машина підприємства проводить дезінфекцію вулиць, доріг.

Життя в місті підтримує наш електротранспорт. Водії тролейбусів, строго дотримуючись усіх інструкцій, вимагають того ж від пасажирів. Водії забезпечені засобами індивідуального захисту. Салони тролейбусів ретельно обробляються дезрозчинами.

Вся ця робота проводиться під пильним контролем заступника директора департаменту ЖКГ А.В. Колотницької.

Щоб зусилля величезного колективу працівників житлово-комунального господарства не були марнimi, нам необхідно дотримуватися всіх вимог, які поставило перед світом це лихо. Адже кожному відома істина: якщо здорованація, то міцна й держава.

Антоніна Мар'янська

Вітаємо!

У традні свої дні народження святкують ветерани Залізничного селища:
Л.К. Бабенко, Г.П. Горбань, Ю.П. Годлевський, В.Н. Дмитренко,
О.Т. Загребельна, М.М. Залізко, Ю.Д. Кирилова, Л.Г. Ковтун,
Д.О. Пазюк, В.В. Штереверя, Н.М. Самборська, Г.Д. Нижнік.

Хай будуть із вами здоров'я та сила,
Хай доля буде ласкова і щира.
Щоб ніколи не знали ви втоми,
Щоб злагода й мир панували у домі!

**З повагою – Б.П. Щербаков, голова ради
ветеранів 4-го мікрорайону**

**Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег,
які народилися у травні:**

Т.О. Антонова, І.П. Комісарова, Д.М. Мазорчук, А.А. Коц.

Те бажаєм, що щастям звуть люди,
Хай усмішка не сходить з лица,
Хай життя ваше пісне буде,
А тій пісні не буде кінця.

З повагою – Г.І. Гашинська, голова організації

Медичну реформу буде суттєво змінено

**Про це заявив під час брифінгу міністр
охрані здоров'я Максим СТЕПАНОВ.**

"Медреформа у тому вигляді, в якому ми її отримали, означає звільнення близько 50 тисяч медпрацівників та закриття 332 лікарень. Усе це – через дефіцит фінансування. Насправді це не передбачає нічого доброго ані для медиків, ані для пацієнтів. Ми не допустимо цієї несправедливості! Це не означає, що ми збираємося згортали реформу. Навпаки, її треба реалізовувати, але суттєво змінивші, враховуючи українські реалії та вправивши допущені при її плануванні по-милки. Вже цьогоріч усі медичні заклади мають отримати фінансування не менше, ніж торік. Потрібне підвищення зарплат лікарям та середньому медичному персоналу другої та третьої ланки – це понад 400 тисяч медиків", – наголосив посадовець.

Медична реформа у зміненому вигляді передбачатиме поліпшення якості та доступ-

ності медичних послуг. При цьому МОЗ терміново готує зміни до деяких нормативно-правових актів, якими буде передбачено, що всі заклади охорони здоров'я, які надають спеціалізовану та високоспеціалізовану медичну допомогу, отримають фінансування з державного бюджету в розмірі, не меншому, ніж у 2019 році.

За словами очільника відомства, головним закупівельником залишиться Національна служба здоров'я України. При цьому з 1 червня за Державною програмою медичних гарантій будуть додатково фінансуватися такі пакети:

- ✓ первинна медична допомога;
- ✓ екстрена медична допомога;
- ✓ гострий інфаркт міокарда;
- ✓ гострий мозковий інсульт у стационарних умовах;
- ✓ 4 пакети для лікування COVID-19.

Урядовий портал

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ІНФОРМУЄ

Кабмін визначив умови призначення і виплати допомоги на дітей фізичним особам-підприємцям, які обрали спрощену систему оподаткування і належать до першої та другої групи платників єдиного податку. Урядова постанова № 329 від 22 квітня 2020 року (якою затверджено відповідний Порядок) набрала чинності 5 травня 2020 року.

Допомога на дітей призначається і виплачується фізичним особам-підприємцям, які обрали спрощену систему оподаткування і належать до першої та другої групи платників єдиного податку і сплатили ЄСВ за всі місяці 2019 року або протягом усіх місяців 2019 року після державної реєстрації фізичної особи-підприємця.

Допомога призначається одному з батьків (опікуну) на кожну дитину до досягнення нею 10-річного віку (включно) у розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для дітей відповідних вікових груп за станом на 1 січня 2020 р., і виплачується щомісяця за повний місяць.

Для призначення допомоги на дітей заявник подає/надсилає органу соціального захисту населення заяву в паперовій або електронній формі із зазначенням рахунка в установі уповноваженого банку та документів/відомості у паперовій або електронній формі:

- ◆ копії свідоцтв про народження дітей віком до 10 років;
- ◆ довідку з Пенсійного фонду про спла-

Зарплати медикам збільшать уже в цьому році?

Міністерство охорони здоров'я ініціює підвищення заробітних плат медичних працівників. Підвищення буде у розмірі до 50% і потребуватиме додатково 11 млрд грн з державного бюджету.

"Медична реформа у зміненому вигляді, – заявив міністр охорони здоров'я Максим Степанов, – перед-

бачатиме поліпшення якості та доступності медичних послуг. Українці, зателефонувавши у 103, обов'язково отримають якісну допомогу протягом 10-20 хвилин. При цьому ми вважаємо, що наші медичні працівники вже в цьому році повинні отримувати суттєве збільшення заробітної плати. Не менше, ніж до 50%".

Посадовець зауважив:

для того, щоб підвищити зарплати усім 435 тисячам медиків, необхідно додатково виділити 11 млрд грн. "Це буде зроблено з 1 липня 2020 року за рахунок державного бюджету України. Для цього ми будемо звертатися і до Уряду, і до Верховної Ради щодо внесення змін", – наголосив міністр.

Урядовий портал

Карантинні заходи пом'якшено

У відповідному рішенні виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 08 травня 2020 року № 241, «Про внесення змін до рішення виконавчого комітету міської ради від 02 квітня 2020 року № 175 «Про встановлення тимчасових заборон у місті Біла Церква», зокрема йдеється:

1. Пункт 1 рішення виконавчого комітету міської ради від 02 квітня 2020 року № 175 «Про встановлення тимчасових заборон у місті Біла Церква» викласти в новій редакції:

«1. Тимчасово заборонити у місті Біла Церква до прийняття окремого рішення виконавчого комітету міської ради:

1.1. перебування в громадських місцях, парках, скверах, зонах відпочинку, лісопаркових та прибережних зонах, на спортивних та дитячих майданчиках без відсутніх засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисної маски, у тому числі виготовлених самостійно, за умов дотримання санітарних та протиепідемічних заходів;

1.2. переміщення групою осіб у кількості більше ніж дві особи, крім випадків службової необхідності та супроводження осіб, які не досягли 14 років, батьками, усиновлювачами, опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батькам-вихovателями, іншими особами відповідно до закону або повнолітніми родичами дитини;

1.3. перебування в громадських місцях осіб, які не досягли 14 років, без супроводу батьків, усиновлювачів, опікунів, піклувальників, прийомних батьків, батьків-вихователів, інших осіб відповідно до закону або повнолітніх родичів дитини;

1.4. проведення всіх масових (культурних, спортивних, соціальних, релігійних, рекламних та інших) заходів, крім заходів, необхідних для забезпечення роботи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, проведення ритуальних обрядів, індивідуальних тренувальних заняття (біг, хода, ізда на велосипеді, фігурне катання, рух на активних візках спортсменів з інвалідністю), навчально-тренувальних зборів спортсменів національних збірних команд України з олімпійських, неолімпійських, національних видів спорту та видів спорту осіб з інвалідністю за умови забезпечення учасників засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, а також дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних заходів;

1.5. роботу суб'єктів господарювання, яка передбачає приймання відвідувачів, зокрема, закладів громадського харчування (ресторанів, кафе тощо), торговельно-розважальних центрів, інших закладів розважальної діяльності, фітнес-центрів, закладів культури, **крім:**

- торговельного (виключно в магазинах, зокрема магазинах, що розташовані у торговельно-розважальнích центрах) і побутового обслуговування населення за умови забезпечення персоналу (зокрема захист обличчя, очей, рук) та відвідувачів засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, перебування на приміщенні не більше одного відвідувача на 10 кв. метрів торговельної площа, а також дотримання інших санітарних та протиепідемічних заходів;

- провадження діяльності з надання фінансових послуг, діяльності фінансових установ і діяльності з інкасациї та перевезення валютних цінностей, а також медичної практики, діяльності з виготовлення технічних та інших засобів реабілітації, ветеринарної практики, діяльності автозаправних комплексів, діяльності з продажу, надання в оренду, технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів, періодичного вигрубання автотранспортних засобів на предмет дорожньої безпеки, сертифікації транспортних засобів, їх частин та обладнання, технічного обслуговування реєстраторів розрахункових операцій, діяльності з підключенням споживачів до Інтернету, поповненням рахунків мобільного зв'язку, сплати комунальних послуг та послуг доступу до Інтернету, ремонту офісної та комп'ютерної техніки, устаткування, придбання побутових виробів і предметів особистого використання, надання послуг хімчистки, поштової та кур'єрської діяльності, будівельних робіт, робіт з збирання і заготівлі відходів, діяльності кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг за умови забезпечення персоналу (зокрема захист обличчя, очей, рук) та відвідувачів засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, а також дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних заходів;

відповідних санітарних та протиепідемічних заходів;

- діяльності з надання послуг громадського харчування на відкритих (літніх) майданчиках просто неба за умови забезпечення дотримання відстані не менш як 1,5 метра між місцями для сидіння за сусідніми столами та розміщення не більш як двох клієнтів за одним столом (без урахування дітей віком до 14 років), діяльності з наданням зазначених послуг із здійсненням адресної доставки замовлень та замовлень на винос за умови, що суб'єкт господарювання, який проводить таку діяльність, є оператором ринку харчових продуктів та зазначений відповідно до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечної та якості харчових продуктів», та за умови забезпечення персоналу засобами індивідуального захисту (зокрема захист обличчя, очей, рук) та перебування відвідувачів, крім часу приймання їжі, у засобах індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, а також дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних заходів;

- діяльності закладів розміщення, в яких проживають медичні працівники та особи в обсервації;

- агропродовольчих ринків, які є операторами ринку харчових продуктів відповідно до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечної та якості харчових продуктів», за умови дотримання протиепідемічних вимог до діяльності агропродовольчих ринків, встановлених головним державним лікарем України;

- діяльності підприємств, установ, організацій, які забезпечують проведення навчально-тренувального процесу спортсменів національних збірних команд України з олімпійських, неолімпійських, національних видів спорту та видів спорту осіб з інвалідністю, спортсменів командних ігрових видів спорту професійних спортивних клубів, за умови забезпечення осіб засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, перебування в приміщенні не більш як однієї особи на 10 кв. метрів площи, а також дотримання інших санітарних та протиепідемічних заходів;

- діяльності музеїв, музеїв просто неба та історико-культурних заповідників відповідно до подання керівника закладу культури та за рішенням власника (органу управління) без безпосереднього прийому відвідувачів та за умови забезпечення персоналу засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, а також дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних заходів з урахуванням можливості доїзу до працівників до закладу і належності працівників до груп ризику.

Безпосередній прийом відвідувачів за умови забезпечення персоналу (зокрема захист обличчя, очей, рук) та відвідувачів засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, у тому числі виготовленими самостійно, може здійснюватися за рішенням власника (органів управління);

- діяльності підприємств, які працюють у галузі засобів масової інформації, зокрема точок продажу преси, друкарень, редак

► Життєві історії

Після закінчення педагогічного вузу Іван (а з вересня вже Іван Михайлович) приїхав в один із районів Київщини. Наступного дня його запросили до першого секретаря тодішньої компартії.

— Ми хочемо направити вас на роботу в опорну середню школу № 1. Як будете працювати?

Опорною школу називали, можливо, тому, що там навчалися і діти секретаря, і лікарів, і директорів деяких підприємств.

— Скажу чесно, у школі я ще не працював, лише проходив педагогічну практику. Як піде робота, не знаю, але буду старатися, — відповів м о л о д и й учитель.

Іван Михайлович вик-

уроки, а далі — все нове й маловідоме. Як у В. Сосюри: «І потяг у даль загуркоче». Ця звітка, звісно, облетіла всю школу.

Назавтра перший і другий уроки в 10-А й 10-Б. Іван Михайлович зайшов у клас. В німій тиші учні піднялися, привітали вчителя, сіли, стало чути, як пролітає муха. Хлопці низько опустили голови, ховали очі, дівчата... плачали. Подібне повторилося і в іншому класі. Тож Іван Михайлович увесь час говорив, шукав цікаві теми з фізики та астрономії... Розповідав про Омара Хайяма, цитував його рядки, в яких ідеться про те, що в житті іноді краще бути самотнім, аніж із будь-ким...

* * *

У травні в Україні пік весни, а в північній тайзі колишньої держави ще лежав сніг. Іван швидко пристосувався до нових умов, листувався з рідними і близькими. Не забували його і вже колишні учні, серед яких була і Лана. По

закінченню служби вступив до аспірантури. Тим часом Лана закінчила медичний заклад, вийшла заміж за військового. Прожили разом дуже мало: під час служби трапився трагічний випадок і Лана залишилася одна з малою дитиною на руках. Повернулася до батьків. Їй пропонували руку й серце багато молодих людей. Вона вперто відмовляла. Може, пам'ятала слова Омара Хайяма?.. А в Івана сімейне життя склалося зовсім не так, як бачилось раніше. Та кожний з нас має нести свій життєвий хрест.

* * *

Пройшли роки. Одного разу Іван Михайлович приїхав до свого «педагогічного міста» для оформлення необхідних документів. Звернувся до державної установи. А черга! «Доведеться до кінця робочого дня тут пробути», — подумалось. Та до нього підійшла тамтешня молода співробітниця, посміхнулася. Щось нібі знайоме видалось йому в її обличчі.

— Доброго дня, Іване Михайловичу! Давайте ваші документи.

- Але хто ти, як мене знаєш?
- Я Ірина, дочка вашої колишньої учениці Лани.
- А як відзначила мене?
- У мамі на журнальному столику і до сьогодні стоїть ваше фото... Тож давайте документи, до кінця робочого дня я встигну їх оформити. І запрошуємо з мамою вас до себе на чай.
- Я дуже радий, але чи не буде проти мама Світлана?
- Не сумнівайтесь!
- Тоді я вишуваю в пошуки найсмачнішого торта, — промовив чоловік. А про себе подумав, що ця красива дівчинка могла бути Іванівною...

Микола Отіченко

ладав фізику та астрономію у старших та випускних класах. Вів уроки на 5 років старший за своїх учнів педагог і в «хуліганському» 9-Б. Колеги дивувалися, що в час фізики у класі стояла тиша і панував спокій, на противагу іншим урокам. А розгадка була дуже простою: учителі вів радіогурток. То був час «радіохуліганів», які зі своїх «радіостанцій» виходили в ефір на сірійні хвилях. Працівники міліції виявляли таких, штрафували батьків та забирали з дому всю телевізію та радіоапаратуру. Ні, Іван Михайлович не продукував радіостанції, він навчав старшокласників виготовляти радіоприймачі. Ось так: береш у жменьку радіодеталі, паяльник, і через деякий час із динаміка чуєш голос диктора чи музику. Це неповторні хвилини, особливо, коли таке відчуваєш перший раз. Вони любили одні одного, учні — вчителя, а вчитель — учнів.

* * *

Уроки проходили з гумором, весело. Особливо вчитель відчував симпатію учнів старших класів. Того часу на екрані вийшов популярний фільм «Безіменна зірка», головних героїв якого зіграли Ігор Костолевський та Анастасія Вертина. А Іван Михайлович ну дуже вже сильно був схожий на Костолевського! А тут ще й фізика з астрономією — та ж професія, що і в головного героя. Серед випускниць 10-Б була і красуня Світлана. Лана, як її називали подружки. Вона не зводила очей з Івана Михайловича, старалася зробити йому якусь прикрість, аби тільки він ще і ще раз звернув на неї увагу. Вчитель усе це помічав, але наближалася весна, а отже, — служба в армії, далі — аспірантура, а вже потім сім'я...
* * *

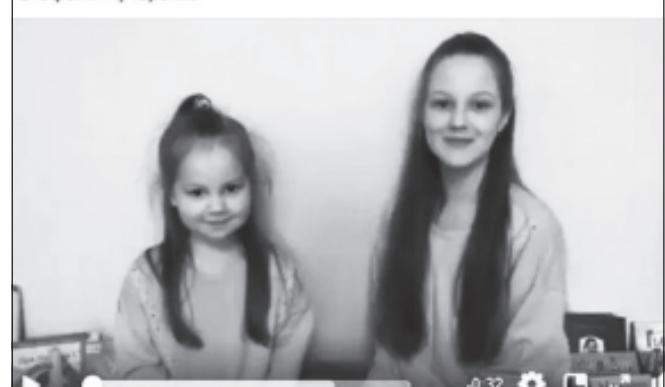
Перші дні травня. З повісткою в руках Іван Михайлович зайшов до директора. Завтра в нього два останні

Дитяча бібліотека в режимі онлайн

Під час карантину працівники центральної бібліотеки для дітей продовжили навчання цифрової грамотності на платформі «Дія. Цифрова освіта» та отримали сертифікати. Працювали над рекласифікацією фондів, готовували сценарії майбутніх масових заходів, складали рекомендаційні списки літератури.

Читачок Бібліотечний
15 квітня в 21:31

До флешмобу
«А чим ти займаєшся на карантині?» приєдналися сестри Уляна та Стефанія Кучеренко

Бібліотекарки перейшли в режим онлайн. Зокрема, в мережі «Фейсбуку» знайомили із розкладом уроків «Всеукраїнської школи онлайн», переліком ресурсів, де можна знайти безкоштовно книги українською мовою, розкладом онлайн-читань, а також акцією «#ЖивіПисьменники». Діти мали можливість переглядати мультфільми, читати улюблена казки, оповідання та поезії, брати участь в онлайн-вікторинах, розгадували загадки.

Також працівники книгохрін запропонували маленьким читайликам взяти участь у флешмобі «А чим ти займаєшся на карантині?». Ростислав Вернидуб, Насти Кацалап, сестри Уляна та Стефанія Кучеренко, Софія Карпенко, Артем Галато, Вероніка Кабула, Марія Яхнівська, Олексій Голубенков та Аліна Мельник за допомогою відеороліків поділилися з дружинами тим, як проводять своє дозвілля під час карантину.

Читачка ЦДБ, юна поетеса Катерина Герасимова відгукнулася на оголошення та взяла участь в обласній акції «Молоді імена Ківщини – ВГОЛОС».

Блог «ЧитачОк» під час карантину регулярно висвітлював інформацію в рубриках «Письменники-ювіляри», «День в календарі: це цікаво знати». Літературним героям, що стали прототипами скульптур, була присвячена презентація «Пам'ятники літературним героям».

В рубриці «Культурно-мистецький календар» читачі зацікавили матеріали до Всеукраїнського дня здоров'я, Міжнародного дня дитячої книги, Дня істівної книги, Всеукраїнського дня мультиплімів, 34-ї річниці атомної весни, Всеукраїнського дня книги і авторського права, ювілейного Дня Землі, Міжнародного дня протидії буленгу тощо.

Світлана Шалагіна

Причини лісових пожеж бувають різними

Лісові насадження на планеті відіграють важливу роль в житті людей і природи. Зокрема, вони виділяють у повітря необхідний нам для дихання кисень, позитивно впливають на клімат та погоду, захищають ґрунти від ерозії, є сировиною для деревообробки, джерелом теплової енергії, місцем проживання дикої фауни, прикрашають населені пункти. Щоб лісові породи стали повноцінними, їх необхідно вирощувати протягом 100-120 (дуб, ясен, сосна) або 50-60 (граб, ільмові, клени, вільха, тополя) років. Проте значної шкоди лісам щорічно завдають пожежі, які знищують національне багатство в багатьох країнах світу. Причини їхнього виникнення бувають різні.

■ Так, у 2016 році на Херсонщині невідомі особи палили на полях стерню. Вогонь перекинувся і на соснові ліси. Ті вигоріли на площі близько 300 гектарів. Парадокс: коли пожежники та добровольці гасили вогонь, то лісова охорона... перебувала у відпустці...

■ Навесні 2019 року на Рівненщині зловмисники зробили те ж саме. Пожежа поширилася на лісове насадження, що згоріло на 12 гектарах. Винуватці поліція так і не знайшла...

■ Влітку 2019-го туристи на мобільний телефон зняли пожежу в хвойному лісі Чорнобильської зони, яка знищила деревостан на 4-х гектарах. Пожежники з'ясували, що це сталося через недбалість «диких» відвідувачів. Вони не загасили після себе, як слід, багаття, вітер роздмухав жарини, зайнявся суха трава та дерево...

■ У серпні 2018 року в Чернігівській області на угідях лісового фонду недалеко від річки Десни хтось із відпочивальників кинув тліючого недопалка на суху траву. Тоді згоріло 6 гектарів лісу. Правоохоронці порушників не затримали — ті швидко втекли на автомобілі...

■ У хвойному урочищі на Житомирщині у 2019 р. під час санітарної рубки чоловік бензопилою спиливав сухі дерева. Від іскр зайнялася минулорічна трава, бур'яни, тирса. Виникла пожежа, в якій загинуло 8 гектарів лісу...

■ На Сумщині 2018-го тракторист культивував

міжряддя сосен. Із-за відсутності іскрогасника сухий травостій спалахнув, а від нього вигоріло 2 гектари молодняку...

■ Цьогоріч внаслідок масштабних пожеж в Чорнобильській зоні було знищено вогнем 11 тисяч гектарів лісу, що становить 5 відсотків території заповідника. Проте завдяки своєчасним діям пожежників їх було призупинено.

■ В 2017 році в Швейцарських Альпах зайнявся хвойний деревостан. Вогонь поглинув 44 гектари лісонасадження. Коли фахівці ретельно обстежили загарище, то знайшли шматки скла з розбитої пляшки. Як з'ясувалося, осколки сфокусували сонячні промені в одну точку (наче лінза), що й спричинило пожежу...

■ У листопаді 2016 р. в Ізраїлі кілька днів палала пожежа. Соснові бори вигоріли на сотнях гектарів. Горіли й населені пункти серед лісів, звідти евакуювали приблизно сто тисяч осіб, постраждали близько 100 людей. Причина — сусіди-палестинці, які кидали в лісонасадження коктейлі Молотова...

■ В 2017 році пожежа охопила 10 тисяч гектарів лісу в штаті Каліфорнія (США). Згоріло також 20 будинків, загинуло кілька людей. Винуватця події поліцейські знайшли. Ним виявився школяр, який під час розглядання комах на лісових рослинках в лугу випадково сфокусував прилад на суху листянину підстилку. Тоді й виникла пожежа...

■ 2018-го року на Канарських островах німецький турист підпалив туалетний папір. Від нього зайнялася суха трава, а потім і ліс. Пожежа стала на кількох сотнях гектарів, де загинули не тільки флора й фауна, але й 10 людей...

■ В Греції влітку 2018 р. лісові пожежі палили на сотнях гектарів. Там чадним газом отруїлися декілька десятків людей. Було знищено багато будівель, а сотні мешканців евакуювали в іншу місцевість. Спеціалісти з'ясували, що це наслідок кинутого колись непогашеною сірників...

■ В Австралії майже щорічно виникають пожежі в лісах масивах із-за блискавок. Там часто наприкінці злив, коли здається, що негода вже відступила, блискавки вогняними

стрілами ще падають вниз, на дерево. Сухостій спалахують, наче смолоскипи, а вогонь поширюється миттєво. Цьому сприяють суха погода з високою температурою повітря (до +45 градусів) та сильний вітер. Лісівники вже намагалися встановити блискавковідводи на лісових ділянках, проте даний метод виявився неефективним. Бо блискавки з'являлися навіть поблизу названих споруд. Загоряються сухі дерева від блискавок і при менш інтенсивних дощах.

■ Причинами такої біди часто бувають і навмисні підпалі. До слова, у вересні 2019 року в Австралії сталася небачена за останні десятиліття лісова пожежа. Вона охопила площу понад 6 мільйонів гектарів і тривала до середини січня 2020 року — тоді пожежу загасили дощі. Це — світова екологічна катастрофа. У вогні загинули близько 30 людей. Згоріло й чимало будинків. Вогонь поглинув більше мільйона диких тварин, птахів. Обпалених, травмованих представників фауни вивозили й виносили з вогню пожежники, екологи, прості громадяни. Рятували кенгуру, коал, папуг, ему, ехидну, качконосу, білок та інших. Під час повернення врятованої з пожеж фауни на попредні місяці виникали проблеми з їхнім харчуванням. Адже флора згоріла та стала непридатною для живлення.

■ Фахівці встановили, що причини загоряння лісів там — самовільні підпали та блискавки...

Іван Василенко, Віктор Демешук

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламидаєць. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.